

# Tóparti csodák



## SZOMBAT DÉLUTÁN

**E HETI TANULMÁNYUNK: 4Mózes 27:17; Zsoltárok 104:1-9;  
Márk 4:35-41; 5**

*„De ő nem engedte, hanem azt mondta neki: Menj haza a tieidhez, és mondd el nekik, milyen nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és hogyan könyörült rajtad” (Mk 5:19, ÚRK).*

Jézus szolgálata nagyrészt Galileában zajlott, főként a Galileai-tenger partján, ami mintegy 21 km hosszú és 13 km széles tó. A legnagyobb víztömeg a területen, a környékbeli emberek életének központi helye volt.

Márk evangéliumának 4. fejezete végén Jézus és a tanítványai átkeltek a Galileai-tenger túlsó partjára. Vihar támadt, amit Jézus lecsendesített, szólt a szélnek és a hullámoknak. Márk 6. fejezete hasonló jelenettel ér véget, de akkor Jézus a vízen járva közeledett a csónakban ülő tanítványaihoz. A két tengeri jelenet között számos csodát tett a szárazföldön, és a tanítványok is elkezdtek missziós tevékenységüket. Ezek a történetek képezik a heti tanulmány tárgyát.

E mozgalmas események közös jellemzője, hogy bemutatják az olvasónak, ki is Jézus. Ő az, aki képes lecsendesíteni a vihart, megszabadítani egy megszállottat, meggyógyítani egy asszonyt, aki csupán a ruhája szegélyét érinti meg, feltámasztani egy halott kislányt, de prédikált a szülővárosában, igehirdetői misszióba küldte a tanítványait, néhány kenyérral és hallal ötezer embert megvendégl, vízen járt. Hatalmának e bámulatos megnyilvánulásai közelebb vitték a tanítványokat ahhoz, hogy megértsék: valóban Ő az Isten Fia.

## A VIHAR LECSENDESÍTÉSE

**Olvassuk el Mk 4:35-41 verseit! Mi történik itt, és milyen tanulságokat vonhatunk le az esetből arról, hogy kicsoda Jézus?**

---

Márk 4. fejezetének elején Jézus hajóba szállt, hogy onnan tanítsa a par-ton összegyűlt sokaságot. Mk 4:10-12 szakasza szerint már kilépett a hajóból, és szűk körben beszélgetett a tanítványaival. A hosszú, tanítással töltött nap után a tanítványok a hajóhoz vezették Jézust úgy, „ahogy volt”, vagyis teljesen kimerülten, fáradtan. Azonnal elaludt a párnán, valószínűleg hátul, a hajó tatján. Nagy vihar támadt a tavon, a hajót már a süllyedés fenyegette, amikor a tanítványok felébresztették Jézust. Drámai, ahogy a Mester parancsolt a szélnek és a hullámoknak, hogy némuljanak el. Azonnal nagy csendesség lett. Érthető, hogy a tanítványok felettébb megrémültek az isteni hatalom megnyilvánulása láttán.

**Olvassuk el Zsolt 104:1-9 szakaszát! Jahve képe mennyiben hasonlít a vihart lecsendesítő Jézushoz?**

---

A Mk 4:35-41 verseiben feljegyzett történet beleillik egy gyakori bibliai mintába, ami a teofánia, Istennek vagy egy angyalának a megjelenése. Ezeknek az eseményeknek öt közös jellemzője van: 1) Isten hatalmának megnyilvánulása, 2) az emberek félelme, 3) a parancs, hogy „*Ne félj!*”, 4) a kinyilatkoztatás szavai, ami miatt megjelent Isten vagy egy angyal, 5) az ember válasza a kinyilatkoztatásra. Ebben a történetben megtalálunk négy jellemzőt az ötből: az isteni hatalom megnyilvánulása a tenger lecsendesítésekor, a tanítványok félelme, az emberi félelem. A „*Miért féltetek?*” kérdés a „*Ne félj!*” parancs megfelelője. A tanítványok azt kérdezik: „*Kicsoda hát ez...?*” – ami az emberi reakció. Hiányoznak viszont a kinyilatkoztatás szavai. A hiányzó részlet beleillik a kinyilatkoztatás/titok motívumba, ami az egész könyvet átszövi, aztán majd kiderül az igazság Jézusról. A tanítványok megkérdézik: „*Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki?*” Ez arra készíti az olvasót, hogy mondja ki a kinyilatkoztatásból hiányzó szavakat – Ő az Isten Fia, maga az Úr.

**Gondolkodjunk Isten szeretetéről! Hogyan tanulhatunk meg az Ő hatalmára hagyatkozni, rábízni életünk minden dolgát?**

## MEGHALLJUK-E A SUTTOGÁST A KIABÁLÁS KÖZEPETTE?

**Olvassuk el Mk 5:1-20 szakaszát! Mit tanulhatunk a nagy küzdelemről, valamint Jézus hatalmáról ebből a lenyűgöző elbeszélésből?**

A tavon töltött éjszaka feledhetetlen volt, de a következő reggel is, amikor a gadarénusok földjére érkeztek. A démonoktól megszállott ember története szívet tépő részletességgel olvasható az evangéliumban. Ez a minden köteléket letéző férfi a sírok között élt, kövekkel vagdosta magát, és „*senki sem tudta őt megfékezni*” (Mk 5:4). Ekkor találkozott Jézussal.

Azonnal odarohant hozzá. A tanítványokról itt nem esik szó, talán elfutottak. Amikor a férfi Jézus közelébe ért, leborult előtte. A görög *proszküneo* ígét általában úgy fordítják, hogy „leborul”, „imád”. Úgy tűnik, az ember felismerte, hogy Jézus segíthet rajta. Ám amikor megszólalt, a benne lakó démonok kiabálni kezdtek Jézussal, aki a nagy lármában is meghallotta a férfi halk, segélykérő könyörgését. Amikor a démonok könyörögtek, hogy hadd menjenek át a disznókba, Jézus megengedte nekik. A mintegy kétezer egyedből álló konda aztán a partról a vízbe rohant, és mind megfulladtak. Ez anyagi csődbe vitte gazdáikat.

A történetben az a lenyűgöző, hogy a démonok pontosan tudták, kicsoda Jézus. Azzal is tisztában voltak, hogy tehetetlenek vele szemben, azért kétszer is könyörögtek neki (Mk 5:10, 12), hogy tegye meg, amit kérnek tőle. Nyilván tudták, hogy hatalma van felettük.

Ennek a történetnek van két fontos jellemzője. Először is, tele van olyan elemekkel, amelyek az ószövetségi törvény szerint tisztátalanságra, ceremóniális szennyeződésre utalnak. Tisztátalanok voltak a sírok és a halottak (4Móz 19:11, 16), mint ahogy a vérzés (3Mózes 15) és a disznók is (3Móz 11:7).

Másodszor, a tisztátalanságok során túl látjuk a jó és a gonosz erők közötti pengéváltást. Jézus kiűzi a démonokat (két pont Jézusnak), a démonok elpusztítják a disznókat (két pont Sátánnak). A város lakói távozásra szólították Jézust (két pont Sátánnak), mire Jézus a tanújaként küldte vissza hozzájuk az immár egészséges embert (három pont Jézusnak). Bizonyos szempontból ez a férfi volt a legvalószínűtlenebb misszionárius, de egyértelműen lenyűgöző a története, amit elmondhatott.

**Milyen reményt nyerünk ebből a történetből Jézus hatalmával kapcsolatosan, ami segít, bármivel kell is majd megküzdenünk?**

## ÉRZELMI HULLÁMVASÚTON

**Olvassuk el Mk 5:21-24 szakaszát! Jairus mely tulajdonságai emelkednek ki leginkább?**

---

A vallási vezetők, akik közé Jairus is tartozott, általában nem voltak Jézus barátai (lásd Mk 1:22; 3:2, 6; Lk 13:14), tehát ő valószínűleg kétségbeesésben fordult hozzá. Ezt azzal is kifejezte, hogy térdre esett Jézus előtt. A kérese érthető minden szülő számára: a lánya haldoklott, de ő hitte, hogy Jézus segíthet neki. Jézus szó nélkül elindult az apával annak otthona felé.

**Olvassuk el Mk 5:25-34 szakaszát! Mi késleltette őket út közben?**

A történetet hirtelen félbeszakítja egy másik jelenet, ami részvétet kelt az olvasóban: egy asszony tűnik fel, aki tizenkét éve szenved súlyos betegségben. Jairus és az asszony története a második szendvicstörténet *Márk evangéliumában* (lásd Mk 3:20-35; 3. tanulmány). Itt az egymástól eltérő jellemű/személyiségű szereplők – Jairus és az asszony – egyaránt Jézushoz fordultak segítségért.

Az asszony hátulról közelítette meg Jézust, csak a ruhája szegélyét érintette, és azonnal meg is gyógyult. Jézus azonban megállt, hogy megkérdezze: „*Ki érintette a ruhámat*” (Mk 5:30, ÚRK)?

A nagybeteg asszony hirtelen meggyógyult. Csakhogy attól félt, Jézus megharagszik a törtétek miatt. Az érzelmek vad hullámvasútját élte meg. Jézus azonban az asszony lelkét is meg akarta gyógyítani, nem csak a testét.

Most térjünk vissza Jairushoz (lásd Mk 5:35-43). A zsinagóga vezetője szintén érzelmi hullámvasútra került. Jézus nem engedte, hogy a szülőkn, valamint Péteren, Jakabon és Jánoson kívül más is vele tartson. Kijelentette, hogy a lány nem halt meg, csak alszik. Kiküldte a gyászolókat, a siratóasszonyokat, majd bement a szobába, ahol a halott gyermek feküdt. Kézen fogva megszólította: „*Talitha, kumi*”, amit *Márk evangéliuma* így fordít: „*Leányka, néked mondom, kelj föl.*” A „*Talitha*” valójában azt jelenti, hogy „bárányka”, ez lehetett a kislány családi beceneve. A *Márk evangéliumán* végigvonuló kinyilatkoztatás/titok motívum elemének tekinthető az, amikor Jézus meghagyta, hogy tartsák titokban a törtéteket. Arra mutat, hogy kicsoda Ő valójában, ami végeredményben nem maradhat rejtve.

## ELUTASÍTÁS ÉS ELFOGADÁS

**Olvassuk el Mk 6:1-6 szakaszát! Miért utasították el Jézust a szülővárosában?**

Általában ha egy kisvárosból/faluból híres lesz valaki, a környékbeliek fürdenek a dicsőségben, de nem így volt Názáret! Jézus tanítói, gyógyítói sikere egyenesen bántotta, megdöbbenetete őket. Nehezükre esett elfogadni, hogy az ácsból rabbi lett. Azt is némi ellenséges érzéssel figyelték, hogy legtöbb csodáját Kapernaumban tette (lásd Lk 4:23), ráadásul a családja is összetűzött vele (Mk 3:31-35).

**Olvassuk el Mk 6:7-30 szakaszát! A tizenkét apostol kiküldése milyen szempontból áll szemben Keresztelő János lefejezésével?**

---

Ez a harmadik szendvicstörténet *Márk evangéliumában* (lásd 3. tanulmány). Keresztelő János bebörtönzésével és elhallgattatásával éles ellentétet mutat a tizenkét apostol kiküldése, hogy hirdessék Jézus üzenetét. Jézus utasította őket, hogy ne vigyenek magukkal semmit az útra, másokra támaszkodjanak ellátásukat illetően. Ezzel a stratégiával a misszionáriusok valójában rábizzák magukat azokra az emberekre, akik között szolgálnak, és így kapcsolatot alakíthatnak ki azokkal, akiknek szükségük van az üzenetükre.

Keresztelő Jánosnak azonban nem volt ilyen kötődése Heródesssel és családjával. Haláláról sokkoló részletesség számol be az Írás. A tervet kieszelő Heródiás hasznát húzta Heródes vegyes érzelmeiből és kéjvágyából. Heródiás lánya groteszk kérésével még csak tetézte a szörnyűséget, amikor Keresztelő János fejét kérte tálcán.

Keresztelő János zengő hangjának elnémítása időben egybeesett azzal, amikor a tizenkét apostol elkezdte hirdetni a megtérésre szólító üzenetet, amint János is tette. János halála előrevetítette Jézus halálát. Jánost megölték, eltemették, majd az a hír járta, hogy feltámadt a halálból (Mk 6:14-16, 29), amint ez később Jézussal történt (Márk 15-16. fejezet). A párhuzamos történetek Jézus és követői válsághelyzetére mutatnak előre.

**Elutasítottak már valaha úgy, mint Jézust, kerültál már nehezen elfogható válságba? Mit tanultál az efféle tapasztalatokból, ami segíthet a következő alkalommal, amikor hasonló történik?**

## MÁSFÉLE MESSIÁS

**Olvassuk el Mk 6:34-52 szakaszát! Jézus és a tanítványai milyen problémával szembesültek? Hogyan oldódott meg a helyzet?**

Miután a tanítványok visszatértek misszióútkjáról, Jézussal tartottak, hogy megpihenjenek a Galileai-tenger keleti partjának egy csendes helyén. Azonban már előttük odaért egy nagy, mintegy ötezer fős sokaság. Jézus látta, hogy olyanok, mint a pásztor nélkül való juhok. Egész nap tanította őket.

Este a tanítványok javasolták: küldje el az embereket, hogy ételmezt vásároljanak. Jézus azonban azt mondta, hogy adjanak nekik ők enni. A következő párbeszéd rámutat, hogy a tanítványok emberi módon gondolkodtak a megoldáson. Jézus csoda folytán enni adott a tömegnek, mindössze öt kenyérből és két halból, így megoldotta a gondot. A történet néhány jellemzője beleillik az akkor élők Messiásról alkotott elképzelésébe. A várakozás szerint a Messiás majd megszabadítja Izraelt az ellenségeitől, igazságot és békét hoz. Harci felhangot is kaphatott volna az, ha sok férfi gyülekezik a pusztában, mert lázadásra utalhatott volna (lásd Jn 6:14-15; ApCsel 21:38). Ezt a gondolatot erősíti az is, hogy Jézus „pásztor nélküli juhokként” utal a sokaságra. Ez 4Móz 27:17 versének részleges idézete, ahol Mózes azt kéri Istentől, hogy nevezzen ki egy vezetőt a nép élére, aki majd átveszi tőle a feladatot. Az Ószövetségben másutt is előfordul ez a szóhasználat Isten népének pásztorára vonatkozóan, általában akkor, amikor Izrael éléről hiányzott a vezető, a király (vö. 1Kir 22:17; 2Krn 18:16; Ez 34:5-6).

Jézus azonban nem tett eleget hamis várakozásuknak, hanem elküldte a tanítványait és elbocsátotta a sokaságot is. Majd ahelyett, hogy felkelést indított volna Róma ellen, mit tett? Elvonult egy hegyre imádkozni – nem egészen ezt várta tőle a tömeg. A Messiásról alkotott, széles körben elterjedt nézettel szemben, amely szerint a Messiás király lesz és felszabadítja Izraelt, Ő azért jött, hogy a bűn fogságából szabadítsa ki az embereket. A vízen járva bemutatta a tanítványoknak, hogy valóban Ura a természetnek. Azonban akkor nem uralkodni jött, hanem hogy életét adja váltságul sokakért (Mk 10:45).

**E történet szerint is miért fontos a próféciák helyes értelmezése? Sokak tragédiáját okozta, hogy téves képet alkottak Krisztus első eljöveteleéről. Azonban mennyivel nagyobb veszély rejlik abban, ha helytelen fogalmaink vannak a második eljövetelelől?**

## TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, „Hallgass, némulj el!” és „A hit érintése” c. fejezetei, 276-287. o.

„Mindenkiben, akit Isten nevel, olyan életnek kell megnyilatkoznia, amely nincs összhangban a világgal, szokásaival vagy gyakorlatával. Mindenkinek személyes tapasztalatra kell szert tennie, Isten akaratának ismeretére eljutnia. Egyénileg kell meghallgatnunk Őt, aki a szívhez szól. Mikor minden más hang elcsitul, s nyugodtan várakozunk Előtte, a lélek csendje még érthetőbbé teszi Isten hangját. Ő int: »Csendesedjétek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten« (Zsolt 46:11)! Egyedül itt találunk igazi nyugalmat. Ez a gyakorlati felkészülés mindenkinek, aki Istenért munkálkodik. A rohanó tömeg közepette, az élet feszültségében, az intenzív munkában a világosság és béke légköre lengi körül az így felfrissült lelket. Az élet jó illatot lehel, isteni erő nyilatkozik meg, mely eléri az emberi szíveket” (i. m. 302. o.).

„Elégedetlen szívük kifogásolta: ha Jézus oly sok csodát tud művelni, amennyit láttak, akkor miért nem adhat erőt, egészséget, gazdagságot egész népének, miért nem szabadítja meg őket elnyomóiktól, s dicsőíti meg őket hatalomban és tisztességben? Azt állítja, hogy Isten Küldötte, és mégsem akar Izrael királya lenni. Ezt a rejtélyt nem tudták megfejteni. Elutasítását félreértették. Sokan arra következtettek, hogy nem mer előállni követelésével, mert Ő maga is kételkedik küldetésének isteni jellegében. Ezzel kitérték szívüket a hitetlenség előtt, és a Sátán által vetett mag meghozta a maga gyümölcsét: félreértést, elszakadást” (i. m. 320-321. o.).

## BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mit felelnél, ha valaki megkérdezné, hogy *mitől szabadított meg téged Jézus?*
- 2) Miért engedi meg néha Isten, hogy börtönbe kerüljenek olyan jó és hűséges emberek, mint Keresztelő János, sőt ki is végezzék őket? Milyen vigaszt és reményt találhatunk e borzasztó események ellenére is?
- 3) Milyen tanulság rejlik az ötezer ember megvendégléséről szóló történetben a csak szűkös anyagi forrásokkal rendelkező gyülekezetek számára?
- 4) Hasonlítsuk össze a Jézusról alkotott, népszerű elképzeléseket azzal a képpel, amit Márk 5. és 6. fejezete fest róla! Vagyis mi a helyzet azzal, ha valaki a politikai hatalmat és a mások feletti uralom megszerzését várja Jézustól?

PÁSZTOR BETTI:

## VAD HAJLSZA

Hajtják, úzik, hajszoľják az emberek a semmit,  
Rabul ejtett a nincsvadász.  
Hálóba hajtott kincseink mind kicsúsznak kezünkől,  
Beleszédülünk a torz forgásba.  
Kiszálkásodott idegeink görcsösen kiáltanak.  
Egyre tapossuk a léleksajtónk.  
Már nem halljuk tisztán a dalt,  
amit hittel énekeltünk.  
A mesék sem rólunk szóľnak.  
Álmainkból harangzúgásra riadunk.

## AZ ÓRIÁSOK

**„Ha olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek,  
semmiképp sem mentek be az Isten országába”**

Vannak még óriások a Földön?  
Magas, erős emberek,  
akik felettünk állnak  
a hitben és a szeretetben.  
Akkik, olyanok, mint a kisgyermek.

## NÉGYSOROS

Hol van a hit, remény és szeretet?  
Bujkál a templom padsorai között.  
Megfeszítjük!  
Vajon harmadnapra feltámad?